

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Francisci Toleti S. R. E. Cardinalis Summa Casuum
Conscientiæ, Sive De Instructione Sacerdotum Lib. VII**

Toledo, Francisco de

Coloniæ Agrippinæ

7. Quale peccatum sit vana gloria.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40916

appetit excellentiam ; vana autem gloria appetit manifestationem excellentiae, praecipue apud alios. Appetere autem hanc gloriam, non est ex se malum, sed differens, sicut appetere pecunias, quod potest male, & bene fieri. Cum igitur appetitus gloriae est inordinatus, tunc vitium est, ob id, additur tertia illa particula in definitione, *inordinatus*: cum vero est appetitus secundum rationem, tunc non vitium, sed actus bonus est. Superest tamen explicare, quando sit ordinatus talis appetitus, & quando non. Ut igitur sit bonus, & ordinatus, tres debet esse conditiones.

Prima est, ut ista gloria appetatur de eo, quod verè dignum est gloria, id est, de bono aliquo.

Secunda, ut non appetatur gloria maior, quam bonum illud dignum sit.

Tertia, quod sit ob finem bonum, nimirum in Dei gloriam, aut in proximi utilitatem, aut in propriam, siue corporalem, siue spiritualem.

Inordinatus verò est hic appetitus multis modis.

Primo, cum appetitus gloriae est, de eo, quod non habet ipse appetens.

Secundo, cum appetit gloriam maiorem, quam sit dignum opus, de quo appetit.

Tertio, cum appetit gloriam de aliquo, quod non est suum, ac si esset suum.

Quarto, cum appetit gloriam de eo, quod malum est, & indignum gloria.

Quinto, cum appetit gloriam, & non propter debitum finem: debitus enim finis est aliquis ex tribus praedictis. His modis appetitus, seu desiderium, seu complacentia in gloria dicitur vana gloria, & est vitium ex superbia nascens, quamvis ab ipsa differat, ut dictum est.

Quale peccatum sit vana gloria.

CAPVT VII.

Vana gloria in quatuor his casibus, est mortale peccatum.

Primo, cum est de peccato mortali aliquo: qui enim complaceat, aut appetit laudari de aliquo mortali, peccat mortaliter.

Secun-

Secundò, cum appetitur talis laus ob finem mortalem: ut, qui vult laudari de aliquo facto, ut consequatur finem carnalem fornicationis, aut aliud simile.

Tertiò, cum homo paratus est transgredi, aut de facto transgreditur aliquod præceptum ob vanam gloriam: ut medicus, qui, ne laudem populi amittat, non vult in morbo periculoso, quem non bene dignoscit, socium accipere, mortaliter peccat: similiter, qui errorem docuit perniciosum, & non vult recantare, ne laudem perdat. Peccant isti mortaliter in vana gloria, propter quam Dei transgrediuntur præceptum.

Quartò, cum ob vanam gloriam sequitur notabile damnum proximo: ut, si medicus ignarus laudatur multum ab aliquo, ex qua laude sequitur, ut totus populus ad ipsum concurrat, quem ipse nescit curare, mortaliter peccat, nisi laudem non admittat, dicendo non ita esse. In his casibus, gloria vana peccatum mortale est, in alijs est veniale; quamuis contingat, bona opera, ut ieiunium, elemosynam, & talia huiusmodi facere, propter vanam gloriam. Tale peccatum, nisi aliquid ex prædictis adsit, veniale est; tamen homo talium operum amittit meritum: licet enim in gratia sit, defectu finis debiti operis non sunt meritoria, licet ex se bona sint, & si bonus finis apponeretur, meritoria essent. Vana gloria multas habet filias, quæ ad ipsam ordinantur. Hæ autem sunt octo, puritatis, hypocrisis, contentio, discordia, pertinacia, nouitium inuentio, curiositas, inobedientia. De quarum singulis oportet breuiter tractare, quid, & quale peccatum sint.

Quid, & quale peccatum sit iactantia.

CAPVT VIII.

Iactantia sic potest describi. Est manifestatio excellentie proprie supra id, quod vel in se, vel in aliorum existimatione est, verbis inordinate facta, in qua descriptione aliquot sunt partes.

Prima est, manifestatio proprie excellentie. In hoc enim differt à superbia, & vana gloria. Superbia enim est appetitus excellentie. Vana gloria, appetitus est manifestationis. Iactantia verò, ipsa manifestatio, quam quisque de se facit.

Addi-